

Az anyagi helyzet javulása pedig szükségkép maga után vonja a nép felvilágosodását s így hova-tovább mindinkább be fogja látni, hogy ezek a most reá nézve annyira terhesnek látszó rendszabályok tulajdonképen az ő jövő boldogulásának vetik meg alapját.

A m. kir. kinestári erdőségek halasvizei.

(1910. évi állapot.)

Irta: *Simonffy Gyula.*

(Folytatás.)

VIII. *A nagybányai m. kir. főerdőhivatal* vizei Szatmár, Máramaros, Szolnok-Doboka vármegyék területén 200—1500 *m* tengerszintfeletti magasságban fekszenek és egészben a Tisza folyó vízrendszeréhez tartoznak. A vizek nagyobb része a Szamos völgye felé lejt, csupán a fernezelyi és kapnikbányai erdőgondnokságok egyes vizei gravitálnak Máramaros vármegyének a Tisza völgye felé.

Nevezetesebb patakvizek e kerületben névszerint a következők: Láposbánya, Nagykohó, Limpegye, Nyisztosza, Fernezely, Fekete, Blidári, Sturi, Roszai, Riu runkuluj, Reusor, Izvora nyegra és alba, Horgospataki, Rákosfalvi, Fehérpatak, Tocsillei, Leardai, Cibles, Prelnes, Stedioro, Minget, Gyelnecz, Gyigyi, Rnoja és Csormolino.

Az összesen 105 kat. hold 1030 □-ölet kitevő vízterület az egyes erdőgondnokságok között a következőleg oszlik meg:

	kat. hold	□-öl
1. Láposbányai erdőgondnokság	6	1000
2. Fernezelyi	29	1460
3. Kapnikbányai	5	510
4. Horgospataki	14	1170
5. Tőkési	49	90

Halrajzilag a vizek a pisztráng *szintájához* tartoznak. *Főhal-fajok* a pénzes pér és a sebes pisztráng; az előbbi a túlnyomó.

A *halnépesség* általában véve igen ritka és az előző évek viszonyaihoz képest apad. Az átlagos népességnél kedvezőbb az

arány a láposbányai, kapnikbányai és a tőkési erdőgondnokságok egyes vizeiben.

A *rákállomány* több patakból kipurisztult, de található még a fernezelyi erdőgondnokság kerületében közepes, a horgospataki-ban mérsékelt mennyiségben.

A halnépesség szaporodásának legnagyobb *akadálya* az ezen kerületben nagy számmal előforduló bánya- és kohómű, amelyeknek szennyvizei helyenként nemcsak a halakat, de még a vízben élő alsóbbrendű szerves lényeket is kipusztítják.

A láposbányai erdőgondnokság kerületében azt is tapasztalták, hogy a szénítés közben, illetőleg a szénítő helyről lefolyó és leszívargó víz is ártalmas lehet a halakra.

Az *orvhalászat* nagymérvű és annak minden módja, de különösen a vízeltereléssel (dugázás) s mint bányavidékeken, a dinamitózással űzött módja szokásos. Fausztatás csupán a fernezelyi erdőgondnokságban folyik.

Költőházak s ivadéknevelő tavak ezidőszertint nincsenek. Az igen ritka halnépességnek talán éppen az az egyik főoka, hogy a halászati jogbérlők a multban egyáltalán nem törődtek a bérelt vizek rendszeres népesítésével; költőházakat egyáltalán nem építtettek.

Bérbeadva a halászati jog csupán a láposbányai és fernezelyi erdőgondnokságban van, a többiben értékesítetlen.

A bérbeadott vízterület 36 kat. hold 860 □-öl, amelyért 130 K évi bért fizetnek s így 1 kat. holdja 3 K 56 f-rel értékesül. A bérjövedeleből az összes vízterület 1 kat. holdjára 1 K 23 f esik.

IX. A *kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság* vizei az erdők nagy szétszórtságánál fogva öt nagyobb csoportban Alsófehér, Tordaranyos, Kolozs, Marostorda, Fogaras, Háromszék és Bihar vármegyék határában 206—2432 m tengerszintfeletti magasságban terülnek el és — ha a Tiszát önálló vízrendszernek tekintjük — a vizek nagyobb része a Tisza, kis része pedig a Duna folyó víz-környékéhez tartozik.

A kerület nevezetesebb folyó- és patakvizei névszerint a következők: Kis- és Nagyarányos, Hideg- és Melegsamos folyók, Abrudpatak, Bucsum, Csernicza, Csuruleasza, Albák, Girda, Lepus,

Nyágra, Bisztri, Kisbisztra, Nagybisztra, Dobri, Szártos, Hernyasz, Csora, Divája, Mikoja, Dirditul, Stycul, Dumitiana, Ivicsora, Reketó, Dobrus, Béles, Görgény, Kásva, Iszticsó, Tirco, Tiszeo, Fancsal, Fehérág, Székely, Sebes, Laposnya, Giczi, Mestera, Nagy- és Kisnyárad, Funtinel, V. Vista mare, Ucse mare, V. Ursisora, Herszán, Cenus, Arpásu mare, Arpásel, Bulea, Lajta, Riu mare, Porumbacsel, Nagybanka, Kissugóbanka, Györke, Batrin, Corile, Peták, Riu Vida patakok.

Az összesen 812 kat. hold 1550 □-ölet kitevő vízterület erdőgondnokságok szerint a következőkép oszlik meg:

	kat. hold	□-öl
1. Abrudfalvai erdőgondnokság	34	437
2. Albáki	176	560
3. Topánfalvai	199	476
4. Vidrai	95	1092
5. Gyalui	16	1275
6. Reketói	55	275
7. Iszticsói	45	605
8. Laposnyai	53	200
9. Mocsári	2	510
10. Fogarasi	33	1340
11. Sárkányi	3	180
12. Stréza-Kerczisorai	19	600
13. Kovásznai	67	250
14. Dobresti	11	150

A dési erdőgondnokság kezelése alatt halasviz ezidőszert nem; az abrudfalvai erdőgondnokság vizei pedig halászatilag nem hasznosíthatók a nagyban folytatott bányazás szennyvizei miatt.

A vizek a márna és a pisztráng *szintájához* tartoznak és *főhalfajaik*: a márna, a sebes és szívárványos pisztráng, az iszticsói erdőgondnokság területében ezenkívül a pataki saibling is.

A *halnépesség* gyenge közepes sűrűségű és az előző évek halnépességéhez viszonyítva az egyes erdőgondnokságok szerint részint apadóban, részint gyarapodóban van. Az átlagnál sűrűbb a népesség az albáki, a topánfalvai, az iszticsói, a kovásznai és a

dobresti, ritkább a gyalui és a reketői erdőgondnokságok kerületében.

Rák található az abrudfalvai, albáki, vidrai, gyalui, reketői erdőgondnokságok egyes vizeiben és pedig az albáki erdőgondnokságtól eltekintve, ahol helyenként sok rák van, mérsékelt vagy kis mennyiségben.

A haléltre *káros befolyást* gyakorló körülmények igen különbözők. Bánya- és zuzóművek az abrudfalvai s topánfalvai, Kolozsvár város villanytelep művei a gyalui, vízfürészek az albáki, gyalui és a reketői erdőgondnokságok kerületében. Usztatás folyik az albáki, topánfalvai, vidrai, reketői, fogarasi és a sárkányi erdőgondnokságok kerületében.

Az orvhalászat helyenként nagymérvű és annak minden módja, de különösen ívás idején dinamitózással, dugázással és meszezéssel folytatott módja szokásos.

Népesítési célra szolgálnak az iszticsói, a laposnyai és a dobresti erdőgondnokságok kerületében épült *halköltőházak*, összesen 20 drb. kaliforniai rendszerű költőedénynyel felszerelve.

A költőházak 95.000 drb. sebes és 10.000 drb. szivárványos pisztrángikrát költetnek, amelyből a legutóbbi év alatt 88.000 drb. zsengeivadék származott, a költési eredmény tehát 85%.

Külön *ivadéknevelés* céljaira szolgáló mesterséges tó nincs az erdőigazgatóság kerületében, ehelyett a dobresti erdőgondnokságban a patak medre van szabályozva, illetőleg 1—5 □-öles területrészekre osztva.

Az erdőigazgatóság erdőgondnokságai közül bérletileg értékesíti a halászatot 9, a vadászattal együtt 1, míg 4-ben a halászat értékesítetlen.

A bérbeadott terület 658 kat. hold 205 □-öl, mely után évenként 579 K 50 f folyik be, tehát a holdankénti nyers bevétel 88 f. Az évi bérösszegeből az összes állandóan vízzel borított terület 1 kat. holdjára 71 f esik.

X. *A szászsebesi m. kir. erdőhivatal* vizei Szeben, Hunyad, Alsófehér vármegyék határában 200—1764 m tengerszintfeletti magasságban terülnek el és egészben a Tisza folyó vízrendszeréhez tartoznak.

A kerület nevezetesebb patakvizei névszerint a következők:

Sebes, Dobra, Frumoza, Bisztra, Csibán, Prigona, Szalán, Ansel, Riu mare és mik, Riu dobri, Riu glivi, R. Aninesului, R. Petroszului, R. Gredistye, Groza, Vultur, Valea Ruzi és Grosilor, Zálosd, Nagyrunk, Buli.

Az összesen 196 kat. hold 512 □-ölet kitevő, állandóan vízzel borított terület az erdőgondnokságok között a következőleg oszlik meg:

1. Sugági erdőgondnokság	16 kat. hold	672 □-öl.
2. Bisztrai	41 " "	320 "
3. Gotuli	33 " "	— "
4. Kudzsiri	34 " "	800 "
5. Dévai	20 " "	1440 "
6. Szászvárosi	23 " "	320 "
7. Zalatnai	7 " "	1440 "
8. Vajdahunyadi	19 " "	320 "

A vizek a márna és a pisztráng *szintájába* sorozhatók és *főhalfajaik*: a márna, amely a dévai erdőgondnokság kerületében található, továbbá a pézses pér és a sebes pisztráng. *Rák* nincs, miután a dévai erdőgondnokság vizeiben az 1906., 1907. év folyamán fellépett epidémikus betegség az állományt kipusztította.

A *halnépesség* ritka és a multhoz képest apad.

Az átlagoknál kedvezőbb az arány a bisztrai, a gotuli és a szászvárosi erdőgondnokságok egyes vizeinél.

Nagymérvű usztatás folyik a bisztrai, gotuli, a kudzsiri és szászvárosi erdőgondnokságok kerületében s ennek megfelelően a vizek el vannak látva az usztatásra szolgáló, de a halak szabad vándorlását akadályozó műépítményekkel.

Kudzsiron az állami vasgyár, Zalatnán pedig az aranyuzó művek és a zalatnai aranyolvasztó szennyezik a vizet.

A vajdahunyadi erdőgondnokság által közölt adatok szerint ezen erdőgondnokságban a gyakori záporosók és felhőszakadások is tetemes kárt okoznak a halállományban.

Az *orvhalászat* nem nagymérvű és a dévai és zalatnai erdőgondnokságok kerületétől eltekintve, ahol robbanószerekkel halásznak, inkább kézi eszközökkel folytatott kiméletesebb módjai szokásosak.

Halköltőház van a gotuli, kudzsiri és a szászvárosi erdőgondnokságok kerületében, összesen 28 drb. kaliforniai költőedénynyel berendezve. A legutolsó évek költési eredménye 140.000 drb. sebespisztrángikrából 83.000 drb. kihelyezésre alkalmas zsengeivadék, tehát az összes ikraszám 59⁰/₀-a.

Ivadéknevelő tavak nincsenek.

A szászsebesi erdőhivatal gondnokságai közül a halászati jog 6-ban bérletileg értékesítetik, 2-ben pedig értékesítetlen.

A *bérbeadott vízterület* 146 kat. hold 992 □-öl, amely vízterület halászati jogáért a bérlők 201 K évi bért fizetnek. Ebből a bérbeadott terület 1 kat. holdjára 1 K 38 f, az összes vízterület 1 kat. holdjára pedig 1 K 02 f esik.

XI. *A lippai m. kir. főerdőhivatal* vizei Arad és Temes vármegyék határában 103—738 m tengerszintfeletti magasságban terülnek el és egészben a Tisza folyó vízrendszeréhez tartoznak.

Nevezetesebb folyó- és patakvizek a következők: a Maros folyó, a Milova és Milovicza, a Valea Szelistye, V. Mussa, V. Sztirkonye, V. Rumsaruluj patakok.

Az összesen 524 kat. hold 1215 □-ölet kitevő vízterület erdőgondnokságok szerint a következőleg oszlik meg:

	kat. hold	□-öl
1. Pécskai erdőgondnokság	198	—
2. Csálai „	281	1152
3. Solymosmilovai „	4	265
4. Tótváradi „	40	1398

A kladovai, lippai, sistaroveczi, dorgosi, berzovai, alsódombrói, valemárei erdőgondnokságok kezelése alatt állandóan vízzel borított, tehát halászatilag hasznosítható terület nincs.

A pécskai és csálai erdőgondnokságok kerületében több olyan holt Marosmeder, ártérben fekvő mocsár és mélyedés van, amelyekben a halászat csak esős időjárás s csupán a Maros folyó nagyobb vizállása mellett gyakorolható, ellenben nagy szárazság idején kiszáradnak.

Halrajzi szempontból a vizek mindhárom *szintáj* vizei közé sorozhatók és pedig nagyobb részükben a márna és dévér, kis részben — bár ezidőszerint a sebes pisztráng elő nem fordul — a pisztráng régiójához.

Főhalfajok a Maros folyóban: a márna, a ponty, a kecsge, a harcsa és a dévérkeszeg. A felsőbb szintájhoz tartozó solymosmilovai és tótváradi erdőgondnokságok vizeiben ezidőszertint értékesebb halfaj elő nem fordul.

Ezzel szemben ezen utóbb említett erdőgondnokságok vizeinek *rákállománya*, különösen a tótváradié igen szép, annak ellenére, hogy az 1903. évben fellépett rákvész az állományt megtizedelte.

A Maros folyó halbősége hajdan ismert volt, de ez időszak a Maros folyónak szabályozás előtti idejére esik. Jelenleg a *halnépesség* ritka.

Az *orvhalászat* nem nagymérvű, ezzel szemben a Maros folyó halászati jogbérlei még mindig kiméletlen, zsaroló gazdálkodást folytatnak. A halnépesség meghonosodásának és kellő elszaporodásának a főerdőhivatal magasabban fekvő erdőgondnokságaiban az ezen vidéken ugyszólván évről-évre uralkodó nagy szárazság az oka, ami miatt több erdőgondnokságban a patakok már tavasz vége felé kiszáradnak. Mindamellet remény lehet reá, hogy a solymosmilovai (radnai) és különösen a tótváradi erdőgondnokság vizeiben a jövőben a szivárványos pisztrángot, a felsőbb szakaszokban esetleg a sebes pisztrángot is meg lehet honosítani.

Halászati berendezések ezidőszertint nincsenek. A főerdőhivatal pécskai és csálai erdőgondnokságainak vizei, nevezetesen a Maros folyó és az azzal rendes vizállás mellett összefüggő holtágak és medrek az 1904. évi 10698. és az 1907. évi 6143. sz. F. M. miniszteri rendelet alapján a marosvizi halászati társulat*) kezelésébe adattak át és pedig az összes jogok és kötelezettségekkel együtt az 1911. év végéig terjedő hatálylyal.

Tekintettel arra, hogy a halászati társulat az elmúlt évtized leforgása alatt a kötelékéhez tartozó vízterület után befolyt bérjövödelmet a társulati tagok között fel nem osztotta, illetőleg abból egyrészt a vizek jobb népesítése, óvása és kihasználása érdekében szükséges kiadásait fedezte, másrészt vagyonának gyarapítására fordította, a főerdőhivatal tulajdonában levő halasvizek jövödelme ezidőszertint ki nem mutatható.

*) Alapszabályait jóváhagyta az 1901. évi 31706. sz. F. M. r.

XII. A lugosi m. kir. erdőigazgatóság vizei Krassó-Szörény Temes és Torontál vármegyék határában 68—644 m tengerszinefeletti magasságok között terülnek el és részben a Tisza, részben közvetlenül a Duna folyam vízrendszeréhez tartoznak.

A kerület nevezetesebb folyóvizei a Béga és a Temes, patakjai: a Riu, a Száraz, a Pareu Stipuluj, Valea Gladni.

Az összesen 370 kat. hold 1087 □-ölet kitevő, állandóan vízzel borított terület erdőgondnokságok szerint a következőképp oszlik meg:

	kat.	hold	□-öl
1. Bálinczi erdőgondnokság	---	---	112 132
2. Padurányi "	---	---	47 1350
3. Facseti "	---	---	40 200
4. Kossovai "	---	---	15 638
5. Lunkányi "	---	---	17 1420
6. Németgladnai "	---	---	5 1326
7. Lugosi "	---	---	110 181
8. Pancsovai "	---	---	21 640

A temeskubini erdőgondnokság kerületében állandóan vízzel borított terület nincs; de magas vizállás mellett vízzel van borítva és így halászatilag hasznosítható 34 kat. hold, a pancsovai erdőgondnokság kerületében pedig 173 kat. hold 960 □-öl terület.

A halfauna — tekintettel arra, hogy az erdőigazgatóság víz-birtokához a Duna mentén elterülő mocsaraktól kezdve a hegyi patak vizéig, a halak mindhárom szintjébe sorozható vizek tartoznak — igen változatos. *Főhalfajok*: a dévérkeszeg, a ponty, a süllő, a márna, a harcsa és a csuka, a sebes és szivárványos pisztráng.

A *halnépesség* általában véve ritka.

Az átlagos állapotnál kedvezőbbek a viszonyok a lunkányi erdőgondnokság Pareu Stipuluj nevű patakában, továbbá a Duna magasabb vizállása s kedvező ívás esetén a pancsovai és a temeskubini erdőgondnokságok mocsaraiban és baráiban a magas víz apadásának tartama alatt; csakhogy ezek az utóbb említett vizek, 1—2 mélyedéstől eltekintve, kis vizállás és szárazság idején teljesen kiszáradnak.

A halnépesség a multhoz képest ritkul, kivéve a lunkányi halasvizeket, amelyekben a halnépesség gyarapodása észlelhető.

Ezen gyarapodásban mindenesetre jelentékeny szerepet játszik az itt épített költőházak helyesen vezetett üzeme.

Rák gyérszámban található még a padurányi, a facseti, a kossovai, a lunkányi és a németgladnai erdőgondnokságok egyes vizeiben; a többi helyeken az 1890-es években fellépett rákbetegség az állományt megsemmisítette.

Az *orvhalászat* meglehetősen nagy mérvben elterjedt s annak minden módját üzik, a szigonyozást is. A bálinczi erdőgondnokság, mint a halakra nézve ártalmas kábítószert, a „Gallus aleppa“ és a „Sema coculus“ nevű szálas növény magját — amelyet halászat közben a vízbe dobnak — jelöli meg. A facseti erdőgondnokság megfigyelése szerint az ottani vizekben a vidra is érzékeny károkat okoz.

A haléleket olykor árvizek, továbbá vizimalmok, a lunkányi erdőgondnokságban egy nagyobb vizesés is befolyásolják.

Költőház a lunkányi erdőgondnokságban épült és 6 drb. kaliforniai költőedénynyel van felszerelve. Évenként 30.000 drb. sebes és szivárványos pisztrángikrát költetnek.

A kiköltött ikrákból 24.000 darab zsengeivadék származott, tehát a költési eredmény 80%. *Ivadéknevelő tavak* nincsenek.

Az erdőigazgatóság kerületében az erdőgondnokságok közül 8 bérletileg értékesíti halászati jogát; egynek a halászati joga értékesítetlen.

Az erdőigazgatóság vizei két csoportba sorozhatók. Az egyik csoportot a Béga és Temes folyók és ezek kiöntései, a másik csoportot a pancsovai és temeskubini erdőgondnokságok kerületében fekvő Dunaágak, holtmedrek, mocsarak, barák alkotják. Értékre nézve ezen utóbbiak jelentősebbek.

Egészben véve bérletileg értékesítettek 560 kat. hold 627 □-öl területet évi 3417 korona 30 fillér bérért; a bérbeadott terület 1 kat. holdjára tehát 6 korona 09 fillér, az összes vízterület 1 kat. holdjára pedig 5 korona 89 fillér esik. Bérjövedelem tekintetében azonban az egyes halasvizek között nagy különbség van, mert még a Béga folyó évi és holdankénti bérjövedelem 1 korona 80 fillér, addig az említett vizállásos és áradásnak kitett duna-melléki területek hasonló bérjövedelem 12 korona 16 fillér, ami két-

ségtelenül ezen utóbb említett vizek gazdagabb halállományának tudható be, továbbá annak, hogy a halászati ipar hivatásos halászok, nagyobb vállalkozók kezében van. A Bégát ezzel szemben községi határonként, tehát kisebb részletekben vagy a község maga mint jogi személy, vagy a községi lakosok mint kishalászok bérlők, akik amellet, hogy okszerű üzemet nem folytatnak, a kifogott halanyagot magánfogyasztásra használják fel.

XIII. Az orsovai m. kir. erdőhivatal vizei Krassó-Szörény vármegyében 51—1600 m tengerszintfeletti magasságban terülnek el és közvetlenül a Duna folyam vízrendszeréhez tartoznak.

Az erdőhivatal nevezetes vize a Duna, patakvizei a Cserna, a Reusest, a Skarisora, Garun, Bisztramörului, Pecseniaga, Suku, Lozna, Negri, Kraju, Sebes, Hideg, Hidegel, Riu Alb és Lung, Ménes, Ponyászka, Néra, Nerganicza, Kossova, Heliság, Oravicza, Berzászka, Dragosela, Stanik, Jelova, Szirinya, Szirianka, Jelisova, Sztaricza, Tiszovicza, Plavisevicza Mrakonia, Jeselnicza, Jardastica, Sarkastica.

Az 1178 kat. hold 430 □-ölet kitevő, állandóan vízzel borított terület erdőgondnokságok szerint a következőleg oszlik meg:

	kat.	hold	□-öl
1. Ohababisztrai erdőgondnokság	---	---	191 400
2. Temesszlatinai	"	---	121 800
3. Dalboseczi	"	---	132 30
4. Berzászkai	"	---	264 160
5. Ogradinai	"	---	350 960
6. Herkulesfürdői	"	---	118 1280

Az erdőhivatal vizei, tekintettel arra, hogy az erdőhivatalnak a Duna országhatárt alkotó balparti félmedrében, a Cserna folyó beömlésétől Romániáig terjedő szakaszon (az u. n. semleges terület mentén) is van halászati jogosultsága, a dévérkeszeg, márna és pisztráng *szintájába* esnek s ehhez képest *halfaunájuk* igen változatos.

Mint *főhalfajok* említendők: a sebes és szivárványos pisztráng, a pénzes pér, a márna, ponty és dévérkeszeg, a fontosabb ragadozó halak, végül a kiváló gazdasági jelentőségű tokfélék, ezek között a nálunk ma már ritkaságszámba menő viza, melynek ikráiból a híres orsovai kaviár készül.

Rák a régi időben ugyszólván az erdőhivatal összes vizeiben előfordult, de az 1894. év körül fellépett rákepidémia erősen megtizedelte azt itt is úgy, hogy manapság már csak kis mennyiségben található az ohababisztrai, ogradinai és a herkulesfürdői erdőgondnokságok egyes vizeiben. (Folyt. köv.)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

FELHÍVÁS

a „Horváth Sándor alapítvány“ jutalomdíja ügyében.

Az Országos Erdészeti Egyesület tulajdonát képező Horváth Sándor alapítványnak kamataiból a folyó évben a hetedik 1000 K-ás jutalomdíj lesz kiadható. Ezzel a jutalomdíjjal alapszabályaink 156. szakasza szerint az egyesületnek oly tagja jutalmazandó, akinek munkássága az erdőgazdaság gyakorlati vagy tudományos művelése terén, így az erdőgazdaság gyakorlati intézése, a szakoktatás, vagy szakirodalom terén, avagy az erdőgazdaság fejlődésére szintén kiható kísérletezés, föltalálás vagy felfedezések terén általánosságban vagy bizonyos ágazatra nézve sikeresnek és hasznosnak s ennélfogva elismerésre méltónak találhatik.

Az Országos Erdészeti Egyesület minden tagjának jogában állván kellően indokolt javaslatot tenni, hogy az elismerő jutalomra az egyesület tagjai közül kit tart legérdemesebbnek, van szerencsénk az egyesület tagjait tisztelettel felkérni, hogy e jogukkal élni és javaslatukat az egyesület elnökségéhez intézett levélben november hó 15-ig beküldeni sziveskedjenek. Névtelen ajánlólevelek figyelemben nem részesülnek.

Az elismerő jutalmat az igazgató-választmány december hóban tartandó rendes ülésén az egyesületi tagok részéről jutalmazásra ajánlottak közül a legérdemesebbnek titkos szavazással ítéli oda.

Budapest, 1912. évi október hóban.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége.